

разны мѣстѣ (впрочемъ сега е рѣшенъ тозъ въпросъ въ българска полза но жалко че едвали сога часть отъ народа знае това преимущество). Но еще по необходимъ бѣше той трудъ по причинѣ, че самый народъ имаше крайна нужда за съставленіе грамматики на своемъ нарѣчїи.

Нема да си позволя да приказвамъ, колко ся мѣсихъ цѣлы шесть години до катъ съставивъ. Казвамъ само, че

1). Старахся да предамъ живо сегашно Българско нарѣчїе така, какво си ѣ, то само по себѣ като показвамъ сички отступванїя отъ старобългарски-а (наша църковны языкъ) и отъ други сички Славянски нарѣчїя.

2). Азъ ѣ писахъ за Руссы, слѣдователно и за всѣки Европейски любословъ, слѣдователно

3). Приказвамъ въ неѣ не на малкому дѣтѣ съ книжка въ рѣцѣ, а учену филологу, языковѣду.

По тыя причины моѣ Грамматикѣ има видѣ не школьной, нѣ академической.

Между това, 1834 год. завяхся за изданіе на вторый си томъ историческихъ издыраванїй подъ названіе (впрочемъ много частна) древни и сегашни Българи.

Мысль, чи тыѣ мои занятїя неще ма доведатъ до друго нищо, освѣнъ въ пагуба, застава ми да прекратя изданіе на вторый си томъ, и да хвърлихъ подъ стола си четвъртый корректурны листъ.